

Arrest

nr. 47 967 van 10 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 9 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. MANNAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine en afkomstig uit Artashat, verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. U sympathiseerde met de politieke oppositiepartij HHSh en het hoofd ervan Levon Ter-Petrosian. In het kader van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 voerde u sinds eind 2007 campagne voor Levon Ter-Petrosian. Omwille van uw activiteiten werd u geschorst op de universiteit. Op 7 december 2007 woonde u in Erevan een meeting bij van Ter-Petrosian. Op de terugweg naar Artashat werd u samen met andere jongeren gestopt door de politie. Jullie werden meegenomen naar het politiebureau in Artashat. Bij de ingang van het politiebureau werd u geslagen met lichte verwondingen tot gevolg. Na enkele uren bracht een rechercheur u een document dat u niet mocht lezen maar diende

te ondertekenen. Toen u weigerde ging de rechercheur lachend naar buiten en zei dat u dit wel zou doen. De volgende ochtend werd u vrijgelaten nadat uw ouders 1000 \$ hadden betaald. Op 6 februari 2008 voerde Ter-Petrosian campagne in uw stad Artashat. Een aantal mensen van de regerende partij hinderden de oppositiemeeting. Er ontstond een gevecht en u kreeg enkele klappen. Op de dag van de presidentsverkiezingen was u actief in het kiesbureau in school nummer 5. Indien er klachten waren diende u deze te verzamelen en over te brengen naar het centrale staffbureau. U werd in het kiesbureau benaderd door twee mannen die uw documenten opeisten. Toen u weigerde werd u aangevallen en geslagen. U had veel pijn en werd verzorgd door een verpleegster in jullie gebouw. Serge Sarkisian won de verkiezingen ten nadele van Ter-Petrosian. U woonde vanaf 26 à 27 februari 2008 de protestacties van Ter-Petrosian bij op het Vrijheidsplein. Op 1 maart 2008 viel de politie de betogers aan. Er ontstond paniek en u kon wegvlugten. U keerde met een taxi terug naar huis. Vanaf 4 maart 2008 werden er massaal arrestaties uitgevoerd. U werd op 6 maart 2008 thuis opgepakt en meegenomen naar het politiebureau. Uw ondervrager eiste dat u op papier zou zetten dat u had deelgenomen aan de oppositieacties omdat u ervoor werd betaald en dat u wapens had gezien. Toen u weigerde zei uw ondervrager dat u zou beschuldigd worden van hooliganisme. U zei dat u een advocaat wou spreken. De ondervrager gaf u bedenktijd. U diende een document te ondertekenen dat u een verdachte bent in een zaak en de stad niet mag verlaten. Hierop werd u vrijgelaten en ging u bij uw tante wonen. U verbleef er drie maanden en vernam dat de politie bij u thuis langskwam. Ze dreigden en zeiden dat u zich binnen de week moest aanbieden of anders als een voortvluchtige zou worden beschouwd. In juni 2008 reisde u met een wagen naar Georgië. Vandaar reisde u met een vrachtwagen naar België waar u op 1 juli 2008 uw asielaanvraag indiende. U heeft ondertussen vernomen dat de politie bij u thuis is langsgeslagen en vroeg waar u was. U bent in het bezit van twee documenten van het militair commissariaat (inschrijving en vrijstelling van legerdienst).

B. Motivering

Er moet vooreerst worden opgemerkt dat u geen begin van bewijs heeft dat u in Armenië problemen kende. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij bewijst dat hij in zijn land inderdaad problemen heeft gekend. U verklaart (CGVS p. 4, 6-7, 9-11) dat u actief was tijdens de kiescampagne van Ter-Petrosian in het kader van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008. Omwille hiervan werd u geschorst aan de universiteit. Op 7 december 2007 werd u na een oppositiemeeting opgepakt door de politie en geslagen. Uw vader diende hierna klacht in bij het parket. Op 19 februari 2008 werd u aangevallen en geslagen in een kiesbureau, hetgeen u meldde aan de staf van uw partij. U nam deel aan de protestacties op het Vrijheidsplein vanaf 26 à 27 februari 2008. Op 6 maart 2008 werd u gearresteerd. U diende valse verklaringen af te leggen of men zou u beschuldigen van hooliganisme. Na uw vrijlating kwam de politie bij u thuis langs. U vluchtte naar België. U verklaart (CGVS p. 1) dat sinds u in België bent de politie 2 à 3 maal bij uw ouders zijn langsgeslagen op zoek naar u. Eénmaal werden uw ouders opgeroepen om zich aan te bieden bij de politie. Van al deze beweringen omtrent uw politieke activiteiten, uw problemen en deze van uw familie met de politie, de klacht bij het parket, uw verwondingen door slagen, uw arrestatie, uw schorsing aan de universiteit, kan u echter geen enkel overtuigingsstuk aanbrengen. Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl redelijkerwijze mag worden verwacht dat u een begin van bewijs over uw activiteiten en problemen kan voorleggen, tast de aannemelijkheid van uw asielrelaas reeds op ernstige wijze aan.

U verklaart verder (CGVS 8-9) dat, toen Ter-Petrosian campagne voerde in Artashat hij en andere opposanten werden aangevallen, Ter-Petrosian de lokale autoriteiten in Artashat niet heeft opgezocht om melding te maken van dit incident, hetgeen tegenstrijdig is met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Gelet op uw bewering dat u tijdens de kiescampagne Ter-Petrosian actief steunde en u erbij was toen Ter-Petrosian uw stad Artashat aandeed, mag ook verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de stappen die Ter-Petrosian hierna in uw stad heeft ondernomen. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ter bevestiging van een gebrek aan geloofwaardigheid dient ook te worden gewezen op een fundamenteel en flagrant verschil, dat betrekking heeft op een essentieel element van uw relaas en waarmee u werd geconfronteerd, tussen de versie die werd voorgesteld tijdens het gehoor op het CGVS en de informatie die u in de vragenlijst heeft gegeven op DVZ. Wat betreft de drie maanden dat u ondergedoken leefde bij uw tante verklaart u (CGVS p. 14-15) dat de politie toen éénmaal bij uw familie thuis is langsgeslagen op zoek naar u. U verklaart uitdrukkelijk dat u weet van die ene keer en niet meer. U werd erop gewezen dat u in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken (p. 3) melding maakte dat de politie toen geregeld langskwam en eiste dat u zich moest aanbieden, dat omdat u zich niet aanbood de politie terugkwam en dreigde met een gevangenisstraf tot 10 jaar, en dat de politie bleef op onregelmatige basis naar jullie woonst komen. Hierna stelt u (CGVS p. 16) het zich niet meer te herinneren. U stelt verder dat u zich niet meer kan herinneren of de politie enkele keren langskwam toen u nog in Armenië was of reeds in België was, hetgeen weinig aannemelijk is. Op de

asielzoeker rust de verplichting om zijn medewerking te verlenen aan de asielprocedure, wat betekent dat van de asielzoeker mag worden verwacht dat hij voor de asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft. Door de vaststelling dat u met betrekking tot belangrijke feiten die de essentie van uw asielrelaas uitmaken, namelijk het gezocht worden door de politie, dergelijke incoherente verklaringen aflegt wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Er dient ook opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen inzake uw vluchtroute. U verklaart (CGVS p. 3) dat uw paspoort in maart 2008 werd afgenomen door de politie. U verklaart (CGVS p. 15-16) dat u per wagen naar Georgië reisde vanwaar u in een vrachtwagen naar België kwam. U zat niet verborgen in de vrachtwagen. U stelt dat u tijdens deze reis éénmaal werd gecontroleerd maar weet niet waar of hoe u de controle passeerde. Uw bewering dat u toen sliep is ontoereikend. U stelt niet te weten of de chauffeur documenten voor u had, u denkt dat hij een paspoort voor u had maar u heeft het nooit gezien. Bij de controle riep men u, u diende uw gezicht te tonen en alles was dan in orde. U weet niet welke identiteit u had volgens deze documenten en u weet niet of er een visum voorzien was. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/chauffeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort die voor u was aangemaakt, niet geloofwaardig.

In ondergeschikte orde dient, in de hypothese dat uw relaas geloofwaardig is, quod non, te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name iemand die betrokken was bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van 1 maart 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten van het militair commissariaat betreffen louter uw inschrijving en uw vrijstelling van legerdienst, en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) aan.

Hij voert aan dat onterecht werd geoordeeld dat zijn relaas niet aannemelijk is en legt thans bij zijn verzoekschrift een document neer waaruit blijkt dat hij geschorst werd op de universiteit en één waaruit blijkt dat hij gezocht wordt door de politie. Hij wijst erop dat hij niet wist dat hij documenten ter staving

van de door hem aangehaalde elementen diende voor te leggen en veronderstelt dat het thans voorleggen van deze stukken zal leiden tot een positieve beslissing.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 63 en 63/2 van de vreemdelingenwet, alsook van het principe van de devolutieve kracht van het georganiseerde administratief beroep bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook van het recht van verdediging, het beginsel "*audi et alteram partem*" en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker voert aan dat hij niet de mogelijkheid kreeg zijn relaas te preciseren, maar dat integendeel de bijkomende elementen die hij aanbracht bij het interview op het Commissariaat-generaal niet in zijn voordeel werden gebruikt. Het kleinste verschil tussen deze elementen en zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken werd bestempeld als een tegenstrijdigheid. Zo werd de kwestie of de politie nu één, dan wel meerdere keren langskwam aangehaald als reden om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas.

2.3.1. De Raad behandelt de eerste twee middelen, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen.

2.3.2. Verzoeker voert een schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat hij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

2.3.3. De verzoekende partij dient aan te tonen dat er in haren hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat haar vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca subject related briefing van 9 oktober 2009: "*Armenië, Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan*", stuk 20 van het administratief dossier) waaruit blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen in juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. sympathisant van een oppositiepartij zonder leidinggevende positie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging.

De Raad stelt vast dat verzoeker voormelde informatie, die door hem gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft, niet weerlegt. Verzoeker gaat niet in op dit onderdeel van de bestreden beslissing, dat evenwel onverminderd gehandhaafd blijft. De bij het verzoekschrift toegevoegde stukken hebben geen betrekking op de actuele situatie in Armenië en ontberen enige bewijswaarde, daar het door knip- en plakwerk makkelijk te vervaardigen fotokopieën betreffen.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat deze vaststelling om het beroep ongegrond te verklaren. De vraag naar verzoekers geloofwaardigheid is niet langer relevant, zodat de middelen, in zoverre zij er betrekking op hebben, evenmin dienstig zijn.

Gelet op het voorgaande kan in hoofde van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen.

2.4.1. In een derde middel voert verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aan. Hij voert aan dat een gedwongen terugkeer een rechtstreekse bedreiging voor zijn leven inhoudt. Verzoeker verwijst dienaangaande naar zijn politieke sympathie met de oppositiepartij en betoogt dat in de bestreden beslissing gewag gemaakt wordt van de druk die kan worden ervaren.

2.4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor evenwel bij hem (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Gelet op wat voorafgaat aangaande de actuele situatie in Armenië ontwaart de Raad geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status. De verwijzing naar een zinsnede uit de bestreden beslissing, omtrent de druk die kan worden ervaren, werpt geen ander licht op deze conclusie.

Volledigheidshalve dient erop gewezen dat de Raad te dezen in het kader van zijn bevoegdheid, bepaald in artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet, geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr.184.647).

2.5.1. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Hij verwijst naar zijn feitenrelaas en de conflictsituatie die heerst in Armenië voor aanhangers van het HHsh en volhardt aan de voorwaarden te voldoen om deze bescherming te genieten.

2.5.2. Er is geen gegeven voorhanden dat in Armenië een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst, zodat niet valt in te zien op welke wijze artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet geschonden zou zijn.

2.6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER